

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980- 198 1

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

12 MEI 1981

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	248
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) . .	248
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans)	250
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	253
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	254
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) . .	255
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)	
Nihil	257
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	258
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) . .	258
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	260

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

Vraag nr. 101
van 23 april 1981
van de heer W. KUIJPERS

Jacht wetgeving — Interpretatie

Voor de jacht met het geweer dient het jachtveld boven Samber en Maas een minimum oppervlakte van 25 ha te hebben.

De jachtrechthouder, in het bezit van een jachtverlof, kan aan een derde, ook in het bezit van een jachtverlof, schriftelijk of mondeling vergunning geven om te jagen op zijn jachtveld.

Kan hij deze vergunning beperken tot een gedeelte van zijn jachtveld, zodanig dat deze derde slechts mag jagen op een gebied kleiner dan 25 ha?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de door hem aangehaalde handelwijze van de houder van het jachtrecht door de reglementering ter zake niet verboden is.

De persoon die de vergunning ontvangt moet echter het nodige doen om, op het ogenblik dat hij jaagt met het geweer, te voldoen aan de wettelijke voorschriften, onder meer inzake de afmetingen van de jachtvelden.

Vraag nr. 102
van 23 april 1981
van de heer W. KUIJPERS

Jacht wetgeving — Interpretatie

De grondgebruiker of zijn gemachtigde mag konijnen met het geweer verdelgen mits voorafgaandelijke toelating van de e.a. ingenieur van het Bestuur van Waters en Bossen.

Indien de grondgebruiker houder is van een jachtverlof, kan hij dan zijn verdelgingsrecht uitoefenen zonder bovenvermelde toelating? Kan, in voorkomend geval, de jachtrechthouder aan de grondgebruiker, houder van een jachtverlof, de toelating geven tot het verdelgen van konijnen?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de grondgebruiker-landbouwer die geen houder is van het jachtrecht op de betrokken gronden voor het bestrijden van wilde konijnen met het geweer de voorafgaande vergunning moet bezitten van de e.a. ingenieur-hoofd van dienst van het gebied, onge-

acht of hij al dan niet houder is van een jachtverlof.

De houder van het jachtrecht op de bewuste gronden kan aan een grondgebruiker die een jachtverlof bezit vergunning geven te jagen op konijnen :

- op zijn gronden tijdens de normale opening van de jacht in het open veld (artikel 1 van het jaarlijks openingsbesluit);
- in het open veld tot aan de opening van de jacht in het open veld op de percelen die palen aan bossen of ermee gelijkgestelde gronden die niet goed afgesloten zijn (artikel 4 van het jaarlijks openingsbesluit);
- te allen tijde op de loer een half uur voor zonsopgang en een half uur na zonsondergang (artikel 7 van de Jachtwet).

Daar het om een toelating tot jagen gaat moeten alle reglementaire voorschriften ter zake (o.m. inzake de minimale oppervlakte van het jachtveld) vervuld zijn.

De houder van het jachtrecht kan, voor dezelfde grondgebruiker, vergunning bekomen van de e.a. ingenieur-hoofd van dienst van het gebied om konijnen te bestrijden met het geweer op de door hem aangeduide gronden.

Het feit of die grondgebruiker al dan niet houder is van het jachtrecht maakt ter zake geen verschil uit.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 187
van 6 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

Limburg — Maatschappijen voor sociale woningbouw

In Limburg zijn 8 maatschappijen erkend door de NLM voor sociale woningbouw. De maatschappelijke zetel van deze maatschappijen bevinden zich te Hasselt, Beringen, Neerpelt, Tongeren, Genk, Rekem, Diepenbeek en Houthalen.

In dit verband had ik graag het volgende vernomen :

1. de oprichtingsdatum van deze maatschappijen ;
2. 'de samenstelling van de Raden van Beheer enz. van deze maatschappijen per 1 januari 1981 ;
3. overzicht van de activiteiten van deze maatschappijen ;
4. krijgen de beheerders van deze maatschappijen vergoedingen betaald; zo ja, hoeveel bedraagt dit aan index 100;
5. zijn er buiten deze acht maatschappijen nog andere maatschappijen die aan sociaal woningbouw doen; zo ja, welke zijn dat en hoe is de samenstelling van deze maatschappijen wat betreft de Raad van Beheer per 1 januari 1981?

Antwoord

Antwoord op deze vraag ligt ter inzage op het Secretariaat van de Raad.

Vraag nr. 204
van 25 maart 1981
van de heer J. GERITS

Beplantingswerken — Opdrachtgever

Volgens de huidige gang van zaken zijn het ofwel de gemeentebesturen ofwel de bouwmaatschappijen die optreden als opdrachtgevend bestuur inzake beplantingswerken (artikel 33 van de Huisvestingscode).

In de praktijk blijken er nogal wat nadelen verbonden te zijn wanneer de gemeentebesturen dit doen. Vermits de bouwmaatschappij eigenaar is en blijft van de beplante ruimten, hebben de gemeentebesturen dikwijls te weinig belangstelling voor de kostprijs van het onderhoud achteraf. Ook de kostprijs van de aanleg zelf wordt, uiteraard op initiatief en met vlijtige medewerking van de ontwerpers, opgevoerd tot vele tienduizenden frank per woning.

Hierbij komt het dan nog regelmatig voor dat allerlei posten in het ontwerp opgenomen worden die niet subsidieerbaar zijn en die dan weer ten laste vallen van de bouwvennootschap.

Ik heb twee vragen aan de geachte Minister.

1. Ware het niet gewenst dat, indien de gemeente optreedt als opdrachtgever, zij zou verplicht worden de bouwmaatschappij te betrekken bij het ontwerp?
2. Is het niet beter dat de bouwmaatschappijen opdrachtgever zouden zijn en dat zij de gemeenten zouden betrekken bij het ontwerp?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Het is een feit dat, spijts de inspanningen van mijn diensten, de betrokken gemeentebesturen en bouwmaatschappijen er zelden toe komen met elkaar contact te onderhouden in verband met de conceptie van de beplantingswerken die, met het oog op hun uitvoering op Staatskosten in het raam van artikel 33 van de Huisvestingscode, aan het Bestuur voorgelegd worden.

Hieruit volgt dat, zoals u terecht doet opmerken, met de vlijtige medewerking van de privé-ontwerpers groenzones aangelegd worden waarvan het onderhoud duur uitvalt voor de gemeentebesturen die kwestieuze uitrustingen na hun voltooiing in hun openbaar domein dienen op te nemen.

Het ligt dan ook in de bedoeling van het bestuur om, zoals voor de wegen- en rioleringswerken, de gemeenten van langsom meer te betrekken bij de studie van de groenaanleg en voor de realisatie ervan derhalve zelf als opdrachtgever op te treden.

Vraag nr. 208
van 27 maart 1981
van de heer G. CARDOEN

Wegen en rioleringsnetten — Overdracht naar de gemeenten

Voor het Vlaamse Gewest werd artikel 33 van de Huisvestingscode vervangen door een nieuw artikel 80 (wet van 1 augustus 1978).

Het KB van 24 juli 1975 evenwel, „houdende de uitvoeringsmodaliteiten voor het Vlaamse Gewest van artikel 33 van de Huisvestingscode” werd bij mijn weten nog niet ingetrokken of vervangen.

Kan de geachte Staatssecretaris mij meedelen of dit KB van 24 juli 1975 nog steeds van kracht is en of dus de kosteloze overdracht naar de gemeente van de wegen- en rioleringsnetten steeds beheerst wordt door de procedure-regelen, die in artikel 13 van dit koninklijk besluit werden vastgelegd? Indien dit niet het geval is, welke regelen moeten het Rijk, de bouwmaatschappijen en de gemeenten dan nu toe passen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het KB van 24 april 1975, houdende de uitvoeringsmodaliteiten van het Vlaams Gewest van artikel 33 van de Huisvestingscode, opgeheven en vervangen wordt door een koninklijk besluit van 30 maart 1981.

Dit koninklijk besluit zal eerlang in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd worden.

Vraag nr. 214
van 9 april 1981
van de heer J. GABRIELS

Nationale Landmaatschappij — Uitbetaling van leningen

De Nationale Landmaatschappij zit al geruime tijd in financiële moeilijkheden. Dat blijkt ondermeer uit het laattijdig uitbetalen van leningen aan particulieren. Volgens mijn informatie zou dit reeds jaren aanslepen en vooral zijn oorzaak vinden in het feit dat de NLM binnenkomende afbetalingen gebruikt heeft om andere projecten vooruit te financieren. Daardoor zou er ook in het buitenland moeten geleend worden.

Vanzelfsprekend heeft dit ook zijn weerslag op de aangesloten erkende maatschappijen.

In dit verband had ik gaag het volgende willen vernemen.

1. In welke mate kunnen de NLM en haar aangesloten erkende maatschappijen voldoen aan het uitbetalen van leningen?
2. Mag ik een exact overzicht van alle leningen die de NLM heeft afgesloten met buitenlandse financiers, met inbegrip van:

- a. het bedrag van deze leningen,
 - b. de aflossingstermijn,
 - c. de rente die moet betaald worden,
 - d. de namen van de ontleners.
3. Worden de bedragen die toegekend worden door middel van een koninklijk besluit, elk jaar volledig uitbetaald ?
 4. Zo neen, waarom niet?

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid te melden dat bijkomende inlichtingen dienen ingewonnen te worden bij de Nationale Landmaatschappij.

Zodra ik die ontvangen heb zal ik hem overwijd mijn antwoord ter zake mededelen.

Vraag nr. 224
van 22 april 1981
van de heer P. BREYNE

Beroepsopleiding — Toekenning van dubbel verlofgeld

Kan ik het oordeel kennen van de geachte Staatssecretaris m.b.t. de toekenning van het dubbel verlofgeld aan degenen die een beroepsopleiding volgen — zoals geregeld door het KB van 20 december 1963 — voor de 2 dagen van de 4e week.

De CAO nr. 20 afgesloten op 29 januari 1976 in de NAR zoals gewijzigd door de CAO 20bis afgesloten op 3 maart 1977 (bekrachtigd bij KB van 10 mei 1976 en 18 mei 1977) voorziet de toekenning van een dubbel verlofgeld voor 2 dagen van de 4e week en dit ten laste van de werkgever.

Ingevolge art. 2, §3, 2, van de wet van 5 december 1968 betreffende de CAO's en PC's vallen niet onder toepassing van die wet (en bijgevolg van de CAO's) degenen die tewerkgesteld zijn in centra voor beroepsopleiding met toepassing van de wetgeving betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid.

1. Is de geachte Staatssecretaris van oordeel dat dit dubbel verlofgeld ook zou moeten toegekend worden aan degenen die een beroepsopleiding volgen zoals geregeld bij het KB van 20 december 1963?
2. Indien ja, welke maatregelen zal de geachte Staatssecretaris ter zake nemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het beheercomité van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, in zitting van 09.04.1964, een gunstig advies uitbracht om vanaf 1964 een halve week bijkomende vakantie en vanaf 1965 een derde week vakantie en het bijkomend vakantiegeld aan de cursisten in BO toe te kennen.

De Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg heeft dit voorstel echter verworpen aangezien het, voor

wat de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening betreft, op geen enkele wettelijke basis berustte.

Dit standpunt werd trouwens bevestigd door de wet van 05.12.1968 betreffende de CAO en PC's waarbij bepaald wordt dat diegenen die een opleiding volgen in een centrum van beroepsopleiding van de RVA niet onder de toepassing vallen van deze wet.

Ik meen dan ook dat aangezien de CAO nr. 20 afgesloten op 29.01.1976 niet van toepassing is op de centra voor beroepsopleiding van de RVA, het niet wettelijk zou zijn dubbel vakantiegeld voor 2 dagen van de vierde vakantieweek toe te kennen.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (P. AKKERMANS)

Vraag nr. 106
van 7 april 1981
van de heer R. DECLERCQ

Bedrijf Van Loocke te Assebroek-Brugge — Milieuhinder

Herhaaldelijk worden door de omwonenden van het bedrijf Van Loocke, Bar. Ruzettelaan 172, Assebroek-Brugge, klachten geuit in verband met verdachte lozingen, geluids- en reukhinder. Door de rijkswacht werd herhaaldelijk PV opgesteld.

Graag kreeg ik antwoord op mijn volgende vragen.

1. Is het verantwoord langer een exploitatievergunning te verlenen aan dit zeer hinderlijk bedrijf, gelegen midden een dichtbevolkte woonkern ?
2. Welke produkten worden door dit bedrijf geproduceerd ?
3. Zijn de produkten die in dit bedrijf vervaardigd worden gevaarlijk voor vergiftiging, ontploffing of brand ?
4. Beantwoordt de fabricatie aan de nodige veiligheidsvoorschriften ?
5. Beantwoordt het drukke vervoer met tankwagens en in vaten aan de wettelijke veiligheidsvoorschriften ?
6. Is het juist dat bepaalde produkten niet mogen opgeslagen worden op de kades in de haven van Antwerpen en dat de firma deze slechts mag aanvoeren wanneer deze onmiddellijk van het transportmiddel kunnen overgeladen worden in het ruim van het schip ?

Antwoord

In antwoord op de vragen gesteld door het geachte lid, heb ik de eer het volgende mede te delen :

1. De exploitatie van de inrichting werd gedeeltelijk vergund door besluiten van de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van West-Vlaanderen van 23 december 1955 en 26 augustus 1965, voor een termijn die vervalpt op 23 december 1985.

Bij besluit van de Bestendige Deputatie van 15 januari 1976 werd een vergunning verleend voor een termijn van 5 jaar voor een uitbreiding. Dit besluit werd bevestigd bij koninklijk besluit van 12 april 1977.

De vergunning voor de exploitatie van een gedeelte van de inrichting is dus vervallen sinds 15 januari 1981 en een aanvraag tot vergunning voor het verder exploiteren van de inrichting is op het ogenblik in onderzoek. Aangezien de Bestendige Deputatie van de Provinciale Raad van West-Vlaanderen in eerste aanleg kennis neemt van deze aanvraag, acht ik het niet gewenst op dit ogenblik een standpunt in de nemen aangaande de beslissing die ter zake zal moeten getroffen worden ;

2. het bedrijf produceert **metalische zepen, nafenaten** en houtbeschermingsprodukten;
3. verschillende van de aangewende en vervaardigde produkten zijn ontvlambaar en brandbaar met het gevolg dat de inrichting een zeker brand- en ontploffingsgevaar biedt en dat, bij een eventueel ernstig incident in het bedrijf, een beperkt gevaar voor de omgeving en zekere ongemakken voor de bewoners niet uitgesloten zijn. Er werd dan ook sinds jaren aangedrongen om de inrichting naar een industrieterrein over te brengen en de eerste stappen in deze richting werden gezet;
4. de reglementaire voorschriften en de opgelegde voorwaarden worden op bevredigende wijze nageleefd, hetgeen nochtans een ongeval met ernstige gevolgen niet uitsluit gezien de beperktheid van het terrein en de ligging in een woonzone;
- 5 en 6. de politie van de ingedeelde inrichtingen oefent geen toezicht uit op het vervoer van de gevaarlijke produkten en komt ook niet tussen bij de opstelling van het reglement in de haven van Antwerpen, die tot de bevoegdheden van de Minister van Verkeerswezen en tot deze van de Havenautoriteiten behoren.

Vraag nr. 109
van 16 april 1981
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Arrondissement Aalst — Verleende steun aan ondernemingen en KMO's

Graag mocht ik van de geacht Staatssecretaris, met betrekking tot de verleende steun aan **ondernemingen** en inzonderheid aan KMO's binnen het arrondissement Aalst, de volgende inlichtingen vernemen :

1. aantal ingediende dossiers,
2. bedrag van de globale investeringen,
3. aantal dossiers met rentetoelage,
4. bedrag van de gesubsidieerde kredieten,
5. aantal dossiers met waarborg,
6. bedrag van de gewaarborgde kredieten,
7. aantal dossiers met hun toelage en waarborgfonds,
8. kosten en lasten van de gewestelijke en/of nationale begroting.

Antwoord

Het gelieve het geachte lid hierna de inlichtingen te vinden die hij wenste te bekomen in verband met de steunverleningen die in 1980 in het raam van de wetgevingen op de economische expansie werden toegekend aan de kleine en middelgrote ondernemingen voor het arrondissement Aalst.

1. aantal ingediende dossiers: 270.
2. bedrag van de globale investeringen : 879.656.000 F.
3. aantal dossiers met rentetoelage: 197.
4. bedrag van de gesubsidieerde kredieten : 406.730.000 F.
5. aantal dossiers met waarborg: 66.
6. bedrag van de gewaarborgde kredieten : 98.480.000 F.
7. aantal dossiers met hun toelage en waarborgfonds: 25.
8. kosten en lasten van de gewestelijke en/of nationale begroting: 61.771.761 F.

Vraag nr. 110
van 16 april 1981
van de heer W. VAN RENTERGHEM

Arrondissement Aalst — Gevolgen van de expansiewetgeving

Graag mocht ik van de geachte Staatssecretaris, in toepassing van de expansiewetten van 17 juli 1959 en 30 december 1970, voor het arrondissement Aalst de volgende inlichtingen vernemen :

1. het aantal ondernemingen die steun genoten;
2. de investeringen en het aan te werven personeel in toepassing van voornoemde expansiewetten voor het jaar 1980 — onderverdeeld per gemeente ;
3. welk percentage de toezeggingen vertegenwoordigde op het geheel van de aanvragen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hieronder de gevraagde inlichtingen te laten worden betreffende de toepassing van de expansiewetgeving in het arrondissement Aalst tijdens het jaar 1980.

	Gunstige beslissingen		
	Aantal	Investeringen in 1.000 F	Aan te werven personeel
Aalst	18	652.084	129
Derderleeuw	6	14.977	10
Erpe-Mere	1	4.345	
Haaltert	2	23.000	2
Ninove	10	187.094	72
St.-Lievens-Houtem	4	196.500	72
Zottegem	4	40.000	30
Totalen	45	1.118.000	315

Ongunstige beslissingen : 1.

Vraag nr. 111
van 22 april 1981
van de heer L. VAN DEN BRANDE

Arrondissement Mechelen — Overheidssteun aan bedrijven

In aansluiting met mijn interpellatie over de betwistbare toepassing van de wetten op de economische expansie en de overheidssteun aan bedrijven, gehouden in de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 19 maart jl. wens ik aan de geachte Staatssecretaris de volgende gegevens te vragen, omtrent de toepassing van de wetten op de economische expansie en de wetten of besluiten tot overheidssteun aan de bedrijven, betreffende het arrondissement Mechelen.

1. Welke kredieten werden voor het arrondissement Mechelen ter beschikking gesteld door openbare kredietinstellingen enerzijds en privé-kredietinstelling anderzijds, dit sedert 1959 in toepassing van de expansiewetten ?
2. Welk is het bedrag van de kredieten verleend langs het gemeentekrediet van België sedert 1959 en in toepassing van dezelfde wetten ?
3. Hoeveel dossiers en voor welk bedrag werden er in het arrondissement Mechelen renteloze voorschotten gegeven voor prototypen, welk was hiervan de effectieve realisatie en produktie en welke voorschotten werden desgevallend terugbetaald ?
4. In hoeveel gevallen en voor welke bedragen werden toegekende steunverleningen (kredieten, rente, subsidie en andere) teruggevorderd en ook terug bekomen voor die ondernemingen waarvan gebleken is dat zij niet voldeden aan de noodzakelijke criteria ?
5. Voor hoeveel ondernemingen en voor welke bedragen werd de staatswaarborg steeds in hetzelfde arrondissement Mechelen toegekend over de periode 1960 tot op heden en welke was hiervan de netto-overheidskost?
6. Hoeveel personeelsleden werden werkelijk aangeworven ingevolge de toepassing van voormelde wetten en de steunverlening?
7. Voor hoeveel bedrijven en voor welke bedragen kwam de nationale investeringsmaatschappij tussen alsmede de GOM Antwerpen, en welke is de omvang van hun participatie geweest over de aanwijsbare periode ?
8. Met betrekking tot de hierna vermelde fondsen vernam ik graag, sedert de oprichting ervan, een aantal bedrijven waarin tussengekomen werd, en voor welke bedragen in het arrondissement Mechelen :
 - a. nationaal solidariteitsfonds;
 - b. fonds voor economische expansie en regionale reconversie ;
 - c. fonds voor industriële vernieuwing;
 - d. fonds voor humanisering van de arbeid;
 - e. Europees fonds voor regionale ontwikkelingen.
9. Met betrekking tot de afbakening van de ontwikkelingszones en de afstemming hiervan op

de Europese normen en richtlijnen, wens ik te vernemen welke de opties zijn voor het arrondissement Mechelen en of het nog in de huidige crisissomstandigheden, nog langer verrechtvaardigd is om een onderscheid te maken tussen verschillende deelgebieden van het arrondissement.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de elementen van antwoord op zijn vraag te vinden.

1. De kredieten die sedert 1959, in toepassing van de economische expansiewetten van 17 en 18 juli 1959, van 14 juli 1966 en van 30 december 1970, voor het arrondissement Mechelen ter beschikking gesteld werden door openbare kredietinstellingen en privé-kredietinstellingen bedragen respectievelijk 5.845 miljoen frank en 4.108 miljoen frank.
2. De langs het Gemeentekrediet van België sedert 1959 en in toepassing van dezelfde wetten verleende kredieten voor het arrondissement Mechelen bedragen 189 miljoen frank.
3. Tot op heden werden voor 42 projecten voor een totaal bedrag van 469.670.000 F. renteloze voorschotten toegekend voor de op puntstelling van prototypen, nieuwe produkten of nieuwe procédés aan firma's van het arrondissement Mechelen.

Betekenisvolle gegevens over effectieve realisatie en produktie zijn vooralsnog niet beschikbaar. De toekenningen, vooral verricht tijdens de laatste jaren, betreffen inderdaad meestal meerjarige programma's, uitbetaald volgens meerjarige budgetten. Alsook hangt de termijn nodig om de industrialisatie der produkten te verzekeren af van de belangrijkheid der materiële investeringen die zij meebrengt.

De voorschotten zijn slechts terugvorderbaar zodra het programma heeft geleid tot een rendabele industriële en commerciële uitbating. Deze terugbetalingen beginnen meestal pas na een aanloopperiode van een vijftal jaren zodat, alhoewel voor sommige dossiers reeds enkele terugbetalingen werden verricht, nog geen gegevens van enigerlei waarde kunnen verstrekt worden.

4. Bij gebrek aan een speciaal aangelegde statistiek per arrondissement aangaande dit punt, zouden de gevraagde inlichtingen slechts kunnen verstrekt worden door middel van opzoeken dossier per dossier.
5. In het arrondissement Mechelen werd, in toepassing van de hierboven vernoemde expansiewetten, aan 86 ondernemingen en voor een totaal bedrag van 2.114 miljoen frank de Staatswaarborg toegekend over de periode 1960 tot op heden.

De netto-overheidskost hiervan zou door het Ministerie van Financiën kunnen medegeedeeld worden.

6. Het aan te werven personeel, ingevolge de toepassing van de voormelde economische expan-

- siewetten, bedraagt 16.026 eenheden in het arrondissement Mechelen.
- Cijfers betreffende de werkelijke aangeworven personeelsleden zijn echter niet ter beschikking.
7. De gevraagde gegevens betreffende dit punt kunnen alleen verstrekt worden door de Nationale Investeringsmaatschappij en de GOM-Antwerpen.
 8.
 - a. Door het nationaal solidariteitsfonds werd tot nu toe niet tussengekomen in het arrondissement Mechelen.
 - b. Wat het Fonds voor economische expansie en regionale expansie en regionale reconversie betreft, kan medegedeeld worden dat de totale kostprijs voor de Staat (rentetoelagen en kapitaalpremies) in het arrondissement Mechelen, in toepassing van de economische expansiewetten, 1.304 miljoen frank bedraagt.
 - c. Het Fonds voor industriële vernieuwing betaalt altijd rechtstreeks aan de Nationale Investeringsmaatschappij of aan één van de Gewestelijke Investeringsmaatschappijen en nooit rechtstreeks aan de betrokken bedrijven. De gevraagde gegevens kunnen bijgevolg alleen verstrekt worden door de voornoemde instellingen.
 - d. Het Fonds voor humanisering van de arbeid behoort tot de bevoegdheid van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid waardoor de gevraagde inlichtingen zouden kunnen medegedeeld worden.
 - e. Door het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling werd tot nu toe in het arrondissement Mechelen voor geen enkel bedrijf tussengekomen.
 9. Wat de afbakening van de ontwikkelingsgebieden betreft, verklaarde de Europese Commissie zich in haar technische nota van 19.12.1979 voor het arrondissement Mechelen enkel akkoord met het oostelijk deel van het kanton Heist-op-den-Berg, waarmee de fusiegemeente Heist-op-den-Berg bedoeld wordt.
De onderhandelingen met de Commissie, thans in een officieel stadium getreden, zijn nog steeds aan de gang.
De tegenvoorstellen die vorig jaar aan de Commissie werden overgemaakt, bevatten voor het arrondissement Mechelen naast het aanvaarde gebied Heist-op-den-Berg ook geheel de Rupelstreek.

Vraag nr. 112
van 27 april 1981
van de heer A. CLAES

Rijcaravans — Opberging

Het gebeurt meer en meer dat particulieren een rijcaravan die zij tijdens het verlof gebruiken om reizen te verrichten buiten deze periode stallen in hun voorhof of in hun tuin.

De caravan is dan geen woonegelegenheid vermits zij niet verbonden wordt met elektriciteit, watervoorziening enz.

Het is mijns inziens twijfelachtig of de wet op Stedebouw ter zake toepasselijk is en of dus een bouwaanvraag dient verricht.

Anderzijds kan een dergelijke opstelling zeer hinderlijk zijn voor geburen, zodat het in bepaalde gevallen wel wenselijk zou zijn dat tegen dergelijke toestanden zou kunnen opgetreden worden.

Kan de geachte Staatssecretaris mij mededelen of het mogelijk is dergelijke toestanden te weren op grond van de wet op de Stedebouw en het plaatsen van rijcaravans in dergelijke omstandigheden te beschouwen als een bouw misdrijf.

Antwoord

Punt 6 van paragraaf 1 van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening' en de Stedebouw bepaalt onder meer dat vergunning vereist is voor het gewoonlijk gebruiken van een grond voor het plaatsen van een verplaatsbare inrichting die voor bewoning kan worden gebruikt zoals b.v. een woonwagen, kampeerwagen, afgedankt voertuig en tent. Hieruit volgt dat vergunning nodig is voor het plaatsen van een caravan voor zover deze plaatsing „gewoonlijk” is, dit wil zeggen een min of meer permanent karakter heeft.

De beoordeling of deze plaatsing gewoonlijk is, is een feitelijke kwestie. Hier dienen factoren van plaats, tijd en aard van de inrichting in rekening gebracht. Blijkt uit de aard van deze plaatsing dat zij een min of meer permanent karakter heeft b.v. doordat de caravan aangesloten is op elektriciteit, waterleiding e.d. of dat de caravan gedurende lange tijd, b.v. verschillende jaren, ter plaatse is gebleven, dan gaat het om een inrichting die valt onder toepassing van hogergenoemd artikel 44.

Gaat het echter om een reis caravan die regelmatig gebruikt wordt b.v. om met verlof te gaan, dan betreft het niet om een inrichting die onder toepassing valt van dit artikel.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)

Vraag nr. 74
van 9 april 1981
van de heer J. VALKENIERS

MPI te Brussel — Oprichting

Heeft het zin een nieuw Vlaamse MPI in Brussel „Bruxelles” op te richten wanneer reeds ongeveer alle MPI's in Halle-Vilvoorde kampen met een tekort aan kinderen?

Antwoord

Eventuele nieuwe initiatieven in de sector van de medisch pedagogische inrichtingen dienen te worden onderzocht in het licht van het type van deze initiatieven en in een globale context van de

Vlaamse Gemeenschap, zonder onderscheid tussen de Vlaamse provincies en Brussel-Hoofdstad.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

**Vraag nr. 77
van 6 maart 1981
van de heer J. GABRIELS**

Zuid-Limburg — Ruilverkaveling en landschap

Zuid-Limburg of Haspengouw was reeds in zeer vroege tijden een landbouwgebied. Natuurlijke begroeiing en bebossing zijn er dan ook grotendeels verdwenen. Toch is het een zeer aantrekkelijk landschap waarin zeer mooie en waardevolle landschappen voorkomen.

Het gevaar bij volledige verkaveling van dit gebied door de nationale Landmaatschappij kan ondanks de bescherming door middel van het KB van 09.11.78 nefaste gevolgen hebben. In dit verband kan gewezen worden naar de natuurbeschermingsraad, het officiële adviesorgaan van de Nederlandse regering, die in verband met het Mergelland in Nederlands Zuid-Limburg geweest heeft op de eventuele ernstige aantasting van dit Mergelland bij uitvoering van ruilverkaveling.

Immers door invoering van de ruilverkaveling in dit gebied is het niet denkbeeldig dat een groot aantal toeristisch aantrekkelijke gebieden geschon- den worden.

In dit verband had ik graag het volgende vernomen.

Ruilverkavelingsblokken momenteel in uitvoering als Horpmaal, Widooie, Rutten enzovoort liggen duidelijk in dit Haspengouws landschapspark.

In hoeverre denkt men systematisch het volledige gebied van Haspengouw te verkavelen. Zijn er duidelijk gebieden die in geen geval zullen verkaveld worden ?

Acht de geachte Minister het niet nodig in dit verband een totaal plan voor Zuid-Limburg op te stellen, waarbij men tot een duidelijke afweging zal komen van eventuele uitvoering van ruilverkavelingen.

Heeft de Nationale Landmaatschappij inzake Haspengouw ook adviezen ingewonnen bij instanties of instellingen die haar ter zake op een bevoegde en wetenschappelijke wijze kunnen inlichten ?

N.B. : deze vraag werd eveneens gesteld aan de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. AKKERMANS).

Antwoord

Binnen de momenteel in uitvoering zijnde ruilverkavelingen Horpland, Widooie, Rutten . . . enz. zullen de Mergelkuilen de Patrijzenkuil, het Dolinengebied alsook de kasteelparken omwille van hun respectievelijke natuurwetenschappelijk en cultuurhistorisch belang praktisch ongemoeid gelaten wor-

den. De vochtige, met populieren beplante weiden in de valleien van de meeste rivieren (Jeker, Demer . . . enz.) liggen grotendeels buiten de ruilverkavelingsblokken.

In toepassing van de nieuwe wet op de ruilverkaveling zullen in de toekomst steeds meer landelijke waardevolle agrarische gebieden en zelfs natuurgebieden in de ruilverkaveling opgenomen worden niet met de bedoeling de landschappelijke waarde ervan aan te tasten, maar enkel om de toegankelijkheid en het in gebruik blijven van deze gebieden te verrekenen voor de toekomst. Enkel de gebieden met een hoge vochtigheidsgraad of uitgestrekte natuur-, bos- en reservaatgebieden zullen in geen geval verkaveld worden.

De afweging in verband met de blokgrensbepaling en de uit te voeren werken binnen het blok gebeurt door een coördinatiecommissie. In deze coördinatiecommissie zetelen deskundigen op het gebied van landschapszorg, natuurbehoud en landbouw.

Door het ruilverkavelingscomité wordt voor iedere ruilverkaveling aan een studiebureau de opdracht gegeven om een landschapsplan op te stellen. Alle in het kader van de ruilverkaveling uit te voeren werken worden aan dit landschapsplan getoetst.

**Vraag nr. 80
van 9 maart 1981
van de heer J. GABRIELS**

Tongeren — Waterzuiveringsstation in de Kevi

Reeds herhaalde malen heb ik de Minister vragen gesteld inzake de inplanting van het waterzuiveringsstation in de Kevi, belangrijkste onderdeel van het Park van de Oostelijke Jeker te Tongeren ?

In een antwoord op een van mijn vragen heeft de Minister indertijd toegegeven dat alle betrokken partijen alsnog akkoord waren voor inplanting in de Kevi, zij het onder strengste voorwaarden. Enkele weken geleden verscheen echter in de kranten het nieuws dat men voor de bescherming van het park van de Oostelijke Jeker de procedure tot voorlopige klassering heeft ingezet.

In dit verband had ik graag het volgende vernomen.

1. Wordt bij de bescherming van het Park van de Oostelijke Jeker het volledige park geklasseerd als landschap, inclusief het perceel van ongeveer 3 ha waar het waterzuiveringsstation werd ingepland? Dit perceel is gelegen in het hart van de Kevi.
2. Zijn er alternatieve inplantingsplaatsen uitgewerkt voor het waterzuiveringsstation te Tongeren. Zo ja, waar zal dit waterzuiveringsstation dan wel ingepland worden ? Is hierover reeds een definitieve beslissing genomen ? Wanneer en door wie werd deze beslissing genomen ?
3. Is er door het gemeentebestuur van Tongeren reeds een bouwaanvraag ingediend ?

Antwoord

De inplanting van het zuiveringsstation op het perceel genaamd „ De Kevi ” wordt niet meer overwogen.

Er werd ondertussen een alternatieve **inplantings-**plaats uitgewerkt, gelegen op de **oostrand** van het natuurgebied.

Deze inplantingsplaats, een weide beplant met populieren, is vanuit natuurwetenschappelijk en landschappelijk standpunt aanvaardbaar. Ook technisch is het zuiveringstation op deze plaats haalbaar.

Noch een definitieve beslissing, noch een **bouwaan-**vraag ter zake is tot op heden op de Rijksdienst voor Monumenten- en Landschapszorg toegekomen.

Een nieuwe inplantingsplaats ligt ook binnen de perimeter van het te klaseren landschap.

Vraag nr. 97
van 30 maart 1981
van de heer V. ANCIAUX

Rijksdomein te Hofstade — Waterverontreiniging

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke de resultaten zijn van het onderzoek dat de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen heeft ingesteld in verband met de toepassing van het KB van 9 maart 1977.

Antwoord

De vastgestelde lozingen bleken in strijd te zijn met de bepalingen van het rangschikkingsbesluit.

Ze werden dan ook stilgelegd.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 128
van 5 februari 1981
van de heer P. BREYNE

Speelpleinen — Subsidiëring

Het blijkt dat de toelagen voor speelpleinen via het Bestuur voor Jeugdvorming voor het jaar 1979 in sommige gevallen nog steeds niet werden uitbetaald.

Deze situatie brengt het voortbestaan van sommige zeer lofwaardige initiatieven in het gedrang, temeer daar de lokale besturen wegens de verslechtering van hun eigen financiële situatie veelal niet langer in staat zijn supplementaire tussenkomsten te doen voor de bedragen waartoe het Rijk zich verbonden had.

Mag ik derhalve van de geachte Staatssecretaris vernemen :

1. welke de mate is van de vertraging in de betaling van de toelagen;
2. wat hiervan de oorzaak is;
3. tegen welke datum een gehele of partiële betaling kan verwacht worden;

4. volgens welke prioriteitsnormen een eventuele partiële of geleidelijke uitbetaling zal gebeuren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende gegevens te verstrekken.

1. In het verleden werden de subsidies steeds omstreeks oktober-november van het jaar volgend op het werkjaar, waarop de subsidies betrekkingen hebben, uitbetaald.
Voor het werkjaar 1978 b.v., ten laste van de begroting 1979, werden de subsidies, vervat in verschillende besluiten, vereffend respectievelijk op volgende data 7 augustus 1979, 17 september 1979, 25 oktober 1979 en 18 december 1979.
2. De subsidiëring van speelpleinen gebeurt, ingevolge het KB van 18.2.1961, niet op basis van de door hen ingediende begrotingen, maar op basis van bepaalde werkingselementen (aantal aanwezigheden per uur en per hoofd, aantal monitoren, gekoppeld aan openingsuren en infrastructuur).
Het grootste aantal van de speelpleinen betreft bovendien vakantiespeelpleinen (juli-augustus) : dit maakt dat de werking van een volledig jaar moet voorbij zijn vooraleer de subsidie kan worden berekend. Dan pas kan uitgemaakt worden of zij voldoende openingsuren hebben gerealiseerd om verder erkend en gesubsidieerd te blijven, enz.
Dit subsidiesysteem verklaart waarom de werkingssubsidies van een bepaald jaar afkomstig zijn van de begrotingskredieten van het daarop volgende jaar.
De begroting 1980, waarmee de werkingkosten 1979 dienen betaald te worden, werd pas goedgekeurd op 12 december 1979. De nagenoeg 450 erkende speelpleinen worden gesubsidieerd op zeven verschillende subsidiebesluiten. Heel deze operatie is op minder dan een maand tijd administratief afgehandeld door het Bestuur voor Jeugdvorming van mijn departement.
3. Er mag verwacht worden dat de speelpleinen het volledige hun toekomstige subsidiebedrag einde maart 1981 zullen ontvangen.
4. Om herhaling van deze vertraging bij laattijdige goedkeuring van de begroting voor de toekomst te voorkomen, zal het Bestuur voor Jeugdvorming een systeem voor het uitbetalen van voorschotten uitwerken.
Rekening houdend met het feit dat de subsidies voor speelpleinen niet bepaald worden op basis van een ingediende begroting, maar op basis van werkingselementen zal het duidelijk moeten gaan om een systeem dat een forfaitair voorschot toekent rekening houdend met het subsidiebedrag dat het voorgaande jaar toegekend werd.

Vraag nr. 148
van 11 februari 1980
van de heer O. VAN DEN BROECK

Toelage geweldbestrijding in de sport — Bestemming

Kan de geachte Staatssecretaris mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden mededelen, in verband met het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1980, en meer bepaald wat betreft (art. 33.46) de toelage aan de „Stichting Rika De Backer voor de strijd tegen geweld in de sport”, wat de bestemming is van deze toelage: of zij aangewend wordt voor de studie van de geweldbestrijding in de sport dan wel welke andere initiatieven ermede ondernomen worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Internationale Stichting R. De Backer-Van Ocken voor de Strijd tegen het Geweld in de Sport, opgericht in 1981, de opvolging is van, na omvorming, de Internationale Vereniging voor de Strijd tegen het Geweld in de Sport.

Deze Vereniging werd opgericht in 1978, waartoe besloten werd tijdens de 2de Ministerconferentie te Londen in 1978 van de Ministers, verantwoordelijk voor de Sport, van de landen-leden van de Raad van Europa en als gevolg van het Internationaal Congres „Geweld in de Sport” te Brussel gehouden in 1977.

De Internationale Vereniging had tot doel de problematiek van het geweld grondiger te benaderen en daartoe werden 4 studiedomeinen aangeduid: wetenschappelijk onderzoek, overheid, federaties en media.

De Internationale Stichting heeft deze vier studiedomeinen overgenomen en de toelage aan de Stichting is voor het grootste deel bestemd voor de werking van de daartoe opgerichte werkgroepen.

Een deel van de toelage wordt besteed aan de uitgave in april 1981 van een internationale viertalige folder aangaande de Fair-Play binnen het schoolsportgebeuren.

Tenslotte worden de administratie- en werkingskosten van het secretariaat, inherent aan de werking van de Stichting, op deze toelage aangerekend.

Vraag nr. 168
van 23 februari 1981
van de heer M. CAPOEN

Plaatselijke Openbare Bibliotheek te Kortrijk — Oprichting van nevenbibliotheek

De Openbare Bibliotheek van de stad Kortrijk beschikt over een uitgebreide en wetenschappelijk zeer waardevolle verzameling van manuscripten, oude boek, oude tijdschriften, iconografisch materiaal, doodsprentjes e.d. Het grootste deel daarvan is afkomstig van giften gedaan in de 19de en het

begin van de 20e eeuw. Deze verzameling kan geraadpleegd worden door het publiek en heeft altijd deel uitgemaakt van het totale bibliotheekwerk (zelfde infra-structuur, zelfde directie, zelfde personeel).

Sinds de bibliotheek binnen het kader van het bibliotheekdecreet erkend werd als Plaatselijke Openbare Bibliotheek (POB) wil het gemeentebestuur dit waardevolle deel van het bibliotheekbezit onttrekken aan de collecties van de POB en dus ook aan het beheer van het volgens het decreet bestaande bestuursorgaan. Voor de verdere organisatie en uitlening zouden nieuwe leidende en technische personeelsleden aangetrokken worden die ten laste vallen van het budget van Binnenlandse Zaken.

Hieromtrent zou ik de geachte Staatssecretaris de volgende vragen wensten te stellen.

1. Is het toegelaten om bij de erkenning van een POB de bibliotheekdienst te amputeren van een deel van haar bezit, dat in dit geval ook nog zowel financieel als wetenschappelijk van zeer hoge waarde is ?
2. Is het toegelaten dat een gemeentebestuur naast een POB ook nog eens een „tweede” bibliotheek instand houdt met personeel dat niet ten laste valt van het Ministerie van Cultuur en die niet onder het toezicht staat van het bestaande bestuursorgaan van de POB ?
3. Mag een gemeentebestuur uit een dergelijke „tweede” bibliotheek boeken verkopen, ruilen of niet ter beschikking houden van het publiek ?
4. Geldt voor deze „tweede” bibliotheek ook art. 8 van het cultuurpactdecreet ?
5. Worden door het Ministerie van Cultuur voor de werking van deze „tweede” bibliotheek weddetoelagen, uitrustingsstoelagen of enige andere toelagen verleend ?

Antwoord

Hierbij kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. Verwijzend naar mijn antwoord op de vraag nr. 107 dd. 26 maart 1980 van de heer A. De Beul bij de Cultuurraad van de Nederlandse Cultuurgemeenschap bevestig ik nogmaals dat er een groot verschil is tussen een (wetenschappelijke) bewaarbibliotheek en een openbare bibliotheek.

Een bewaarbibliotheek heeft immers de functie om zeer waardevolle wetenschappelijke verzamelingen van manuscripten, oude boeken, oude tijdschriften, iconografische en andere materialen te bewaren.

De openbare bibliotheek daarentegen moet over actuele collecties beschikken om al de behoeften aan ontwikkeling, opvoeding, informatie en ontspanning van de gehele door haar te bedienen bevolking te voldoen.

Het bibliotheekdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten besvestigen afdoend deze uitgangspunten en vereisen een aparte organisatie voor beide

functies. Stippen wij evenwel aan dat in de meeste grote steden deze aparte organisatie reeds eerder is gerealiseerd. Voor de **bewaarbibliotheek** moet dan inderdaad een aparte **personeelsformatie** worden opgesteld, goed te keuren door de Minister van de Vlaamse Gemeenschap. Dit personeel valt echter niet ten laste van het budget van Binnenlandse Zaken.

2. Zoals blijkt uit wat voorafgaat hebben wetenschappelijke bewaarbibliotheken totaal andere opdrachten dan openbare bibliotheken. Zij worden volgens art. 1 § 1, 3e lid van het **bibliotheekdecreet** niet als openbare bibliotheken aangezien en men kan ze er dan ook niet samenbrengen met een openbare bibliotheek.

Daarom is een aparte organisatie van dergelijke bibliotheken aangewezen.

3. Voor de werking van deze instelling kan het gemeentebestuur een organiek dienstreglement opstellen. Gelet op de zeer waardevolle werken waarover het hier kan gaan, is het b.v. best te begrijpen dat ze niet allemaal worden uitgeleend.
4. Een bewaarbibliotheek is een cultureel wetenschappelijke instelling en resorteert zodoende onder artikel 8 van het cultuurpactdecreet.
5. Door ons departement worden voor de werking van bewaarbibliotheken geen wedde of uitrustingsoelagen verleend. Een aantal instellingen zijn evenwel gesubsidieerd als speciale bibliotheken ingeschakeld in de openbare **lectuurvoorziening** en ontvangen een kleine jaarlijkse facultatieve subsidie voor de diensten die zij aan het openbaar bibliotheekwerk verlenen.

Vraag nr. 198
van 19 maart 1981
van de heer J. CAUDRON

Cultuurcentrum „De Brakke Grond” te Amsterdam — Eventuele Franse Cultuurmanifestaties

Medegedeeld werd dat het cultureel centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam ook activiteiten zou organiseren in verband met de Franse Cultuur en de Franse gemeenschap in België.

Worden er in het „Centre Culturel de Belgique” te Parijs ook initiatieven genomen in verband met de Nederlandse Cultuur in ons land ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Alhoewel de eerste doelstelling van onze culturele centra in het buitenland vanzelfsprekend de uitstraling is van onze eigen cultuur, bestaat er geen principieel bezwaar om activiteiten te organiseren met b.v. de Franse of Duitse Cultuurgemeenschap.

De stelling geldt ook voor „De Brakke Grond” in Amsterdam.

Deze programmatorische beslissingen worden evenwel overgelaten aan de directeur en de Bestuurscommissie van „De Brakke Grond”.

Voor 1981 zijn er geen dergelijke activiteiten gepland.

Tot hier toe heeft „Centre Culturel de Belgique” te Parijs geen initiatieven genomen in verband met de Nederlandse cultuur in ons land.

Vraag nr. 209
van 30 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

Gemeentebesturen in Vlaanderen — Inventarisatie onbebouwde kavels in alle Vlaamse gemeenten.

Graag had ik dienaangaande het volgende willen vernemen.

1. Welke resultaten hebben deze inventarisatieopdracht opgeleverd bij alle gemeentebesturen van Vlaanderen, inclusief Brussel-Hoofdstad en agglomeratie ?
2. Hoeveel onbebouwde kavels zijn er per provincie ?
3. Hoeveel gemeenten hebben hun medewerking niet verleend aan deze inventarisatie ?
4. Mag ik voor Limburg een overzicht per gemeente wat betreft punt 2 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Er zijn momenteel nog geen resultaten beschikbaar aangezien prioriteit gegeven werd aan de programma's voor het uitdrukken van de inlichtingsfiches, die in de gemeenten moeten ter inzage liggen van het publiek. De eerste resultaten zijn pas te verwachten binnen drie maanden. Er werden geen gegevens gevraagd voor Brussel-Hoofdstad en agglomeratie.
2. Deze vraag kan om dezelfde reden momenteel nog niet beantwoord worden.
3. Momenteel hebben 195 gemeenten de inventaris opgestuurd.
4. Deze vraag kan om dezelfde reden als punt 1 nog niet beantwoord worden.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

Vraag nr. 99
van 9 april 1981
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel Pelgrims de Bigard te Groot-Bijgaarden — Bestemming

Nu aan het Comité tot Aankoop opdracht werd gegeven om het kasteel van „Pelgrims de Bigard” te Groot-Bijgaarden aan te kopen vernam ik graag wat nu verder met dit kasteel gaat gebeuren?

Waartoe zal het worden aangewend?

Welke diensten zullen er worden ondergebracht?

Vraag nr. 100
van 9 april 1981
van mevrouw M. SMET

Niet-toxische en toxische industriële afval — Opvangsinfrastructuur en herkomst

Kan de geachte Minister mij de volgende gegevens mededelen?

1. Op welke manier wordt in het Vlaams landsdeelte niet-toxische industriële afval opgevangen (stortplaatsen, breekinstallaties, verbranding, andere)?
2. In welke gemeenten zijn deze inrichtingen gevestigd?
3. Vanuit welke streken vangen zij de niet-toxische industriële afval op?
4. Kan in het bovenstaande een onderscheid gemaakt worden tussen vaste en vloeibare afval?
5. Welke instantie beheert deze inrichtingen (intercommunale, gemeenten enz.)?
6. Kan de geachte Minister me dezelfde gegevens mededelen voor wat de toxische afval betreft?

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 215
van 15 april 1981
van de heer G. TEMMERMAN

Gewestelijk Comité voor de Huisvesting Oost-Vlaanderen — Personeelstekort

Het Gewestelijk Comité voor de Huisvesting Oost-Vlaanderen met zetel te Gent kampt sedert geruime tijd met een nijpend personeelstekort.

Als gevolg van de „exhaustieve woonschouwing” is de vraag naar premies (sanering-, bejaarden-, verwervingspremie, enz.) sterk gestegen.

Vermits de premies mede ook bedoeld zijn als een stimulant voor de bouwsector en de niet-toekenning ervan dus automatisch dit belangrijk effect op de tewerkstelling teniet doet, zou ik graag van de geachte Staatssecretaris vernemen welke maatregelen zij meent te kunnen nemen om aan de onderbezetting van hogervermelde dienst tegemoet te komen.

Vraag nr. 216
van 15 april 1981
van de heer W. KUIJPERS

Oude vestingsmuur te Leuven — Bescherming en onderhoud

Op de gronden van het AZ St.-Pieter in de Brusselsestraat te Leuven bevinden zich overblijfselen van de oude vestingsmuur te Leuven. Op deze muur groeien reeds jaren bomen en wilde struiken.

Mag ik vernemen of deze overblijfselen beschermd zijn en wie verantwoordelijk is voor het onderhoud, in casu verwijderen van de beplanting?

Mag ik ook vernemen welk gebouwtje zopas opgericht werd door het AZ St.-Pieter (OCMW Leuven) en dat tot vlak tegen de vestingsmuur komt. Wie gaf hiertoe de toelating en welke dienst doet dit gebouwtje?

Vraag nr. 217
van 15 april 1981
van de heer W. KUIJPERS

Holle wegen te Bierbeek — Boomkappingen

Ten zuiden van Leuven is de holle weg in de Bergenstraat te Bierbeek (aan de grens met Oud-Heverlee) zeker één der mooiste overgebleven holle wegen.

Toch zijn er zopas belangrijke boomkappingen gebeurd. Ik zou dan ook graag vernemen of het gemeentebestuur van Bierbeek hiertoe toelating heeft verleend en, zo neen, of PV werd opgesteld tegen de wetsovertreders?

Ik wil dezelfde vraag ook stellen voor recente boomkappingen in de holle wegen van de Bisschoppenweg te Bierbeek.

Vraag nr. 218
van 16 april 1981
van de heer C. VAN EËLSEN

Eurosongfestival in Dublin — Kosten

Zou de geachte Staatssecretaris ons een totaal, per kostensoort gespecificeerd, overzicht, willen geven van de Belgische deelname aan het Eurosonfestival in Dublin, inclusief de voorbereiding en de loonkosten van het BRT-personeel.

Vraag nr. 219
van 16 april 1981
van de heer C. VAN ELSSEN

Sociale vakantiehuizen en kampeerterreinen — Subsidiëring

Zou de geachte Staatssecretaris ons voor de jaren 1978, 1979 en 1980 de volgende gegevens willen mededelen inzake de subsidiëring van sociale vakantiehuizen en kampeerterreinen :

1. de betoelaagde organismen en verenigingen;
2. het aantal bedden per organisme of vereniging;
3. het aantal overnachtingen per organisme of vereniging;
4. de toegekende toelage per organisme of vereniging.

Vraag nr. 220
van 16 april 1981
van de heer C. VAN ELSSEN

Buurt werk — Subsidiëring

Het blijkt dat voor bepaalde buurtwerken de subsidiëring afhankelijk wordt gesteld van een regel, die als volgt wordt geformuleerd.

„Alhoewel een kansarm territorium een absolute voorwaarde is om te kunnen erkend worden als buurtopbouwwerk heeft de geachte Staatssecretaris toch beslist om bestaande buurtopbouwwerken die hieraan niet voldoen te blijven subsidiëren, zolang het huidig personeel in dienst is.”

Mogen wij van de geachte Staatssecretaris vernemen :

1. welke normen gebruikt worden om de „kansarme territoria” te bepalen;
2. welke de motivering is van het beginsel „zolang het huidig personeel in dienst is”.

Vraag nr. 221
van 22 april 1981
van de heer C. DE. CLERCQ

Openbare besturen — Culturele functies

Ik zou het op prijs stellen de lijst te mogen ontvangen van personeelsleden met culturele functies werkzaam in openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuurbeleid. (Toepassing Cultuurpact en wet van 21 juli 1971).

Vraag nr. 222
van 22 april 1981
van de heer P. VAN GREMBERGEN

RVA — Herscholing van werkkrachten

Op 19 september 1980 stelde ik onderstaande vraag aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid, die toen beweerde dat de materie tot de bevoegdheid

van de Minister van Nationale Opvoeding en tot de Minister van de Vlaamse Gemeenschap behoorde.

Op 4 februari 1981 stelde ik dus dezelfde vraag aan de heer Minister van Nationale Opvoeding. Deze beweerde echter dat ze tot de bevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid behoorde. En de Minister van de Vlaamse Gemeenschap beweerde dat de Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd was.

In de hoop dat na 7 maand iemand bevoegd is een antwoord te geven de volgende vraag.

Naar ik vernam zouden de RVA-cursussen voor bij-, om- en herscholing niet steeds het verwachte resultaat opleveren.

Naar verluidt zou de RVA zinnens zijn in Anderlecht de sectie der industriële plaatbewerkers te sluiten, een branche waar een acute vraag naar werkkrachten is.

Ook doen hardnekkige geruchten de ronde als zou de RVA mensen opleiden in branches die volzet of uitstervend op de arbeidsmarkt zijn.

Daar ik op een vroegere vraag hieromtrent geen antwoord kreeg, had ik graad vooralsnog de volgende inlichtingen verkregen.

1. a. Over welk beroepenpakket van bij-, om- of herscholingen beschikt de RVA momenteel ?
 b. Welke verschillende opleidingsformules zijn hierbij voorzien (avondcursussen, samenwerken met ondernemingen enz.) ?
2. a. Op welke basis wordt uitgezocht welke opleiding de meest geschikte voor iemand is ?
 b. Welke dienst en hoeveel mensen per dossier beslissen hierover ?
3. a. Over welke middelen beschikt de RVA om te controleren of de verstrekte cursussen nog overeenstemmen met de vraag op de arbeidsmarkt ?
 b. Is het waar dat sommige cursussen, bij gebrek aan directe controle, nog twee jaar blijven doorlopen zelfs nadat er geen vraag meer is naar werknemers in de onderwezen branches ?
4. Bestaan er voor de voorbije 10 jaar cijfers over de concrete resultaten aangaande directe tewerkstelling van RVA-cursisten die bij-, om- of herschoold zijn ?
 a. Hoeveel personen die deze cursussen volgden, konden zeer vlug een betrekking vinden ?
 b. Hoeveel van hen vonden geen betrekking na het volgen van deze cursussen ?
5. Is het waar dat sommige werkgevers weigeren personen die door de RVA bij-, om- of herschoold zijn in dienst te nemen ?
 Zo ja:
 a. Wat zijn de vermoedelijke en/of concrete redenen hiervoor ?
 b. Werden maatregelen overwogen of genomen om dit te verhelpen ?

Vraag nr. 223
van 22 april 1981
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Monumenten, stads- en dorpsgezichten — Bescherming

In het decreet tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten van 3 maart 1976 vinden wij onder artikel 11, § 7 : Sommige beschermde monumenten en stads- of dorpsgezichten kunnen omwille van hun uitzonderlijke **architectuur-historische** waarde voor het Europees bouwkundig erfgoed onder rechtstreekse bescherming van het Rijk worden geplaatst. De Staatssecretaris stelt de lijst op. De instandhoudings-, onderhouds- en restauratiekosten kunnen in voorkomend geval ten laste van het Rijk vallen.

Kan de geachte Staatssecretaris hieromtrent de volgende gegevens mededelen.

1. Welke monumenten werden reeds volgens deze procedure beschermd (eveneens rekening gehouden met de wet van 7 augustus 1931 — behoud van monumenten en landschappen)?
2. Voor welke monumenten vallen de **instandhoudings-, onderhouds-** en restauratiekosten :
 - a. volledig ten koste van het Rijk;
 - b. gedeeltelijk ten koste van het Rijk;
 - c. niet ten koste van het Rijk; wie betaalt voor deze laatste categorie ?
3. Hoeveel werd van 1976 tot nu toe betaald voor de beschermde monumenten en stads- en dorpsgezichten die onder de categorie 2.a en 2. b. vallen ?

Vraag nr. 225
van 22 april 1981
van de heer H. ADRIAENSENS

Landelijke jeugdverenigingen — Subsidiëring en tewerkgesteld personeel

Mag ik de geachte Staatssecretaris vragen me mede te delen voor wat de werkingsjaren 1976, 1977, 1978, 1979 en 1980 betreft:

1. het totale effectief uitbetaalde bedrag van de bij toepassing van het decreet landelijk jeugdwerk uitgekeerde subsidies aan de landelijke jeugdverenigingen ;
2. het totale effectief uitbetaalde bedrag per organisatie erkend op basis van dit decreet, opgesplitst i.f.v. :
 - a. de basistoelage,
 - b. de werkingskosten,
 - c. de tussenkomst in weddeuitgaven;
3. gedetailleerd per organisatie, het aantal personeelsleden in dienst :
 - a. waarvan de uitbetaalde wedden voor subsidiëring in aanmerking komen, alsook het % van tussenkomst in de weddelast,

- b. waarvan de wedde niet voor subsidiëring in aanmerking werd genomen.

Tevens wist ik graag of een organisatie om de subsidiëring te bekomen van een bijkomende wedde van een personeelslid aan beperkingen gebonden is of dat het volstaat de wedde te voorzien in de begroting, het personeelslid in dienst te nemen om achteraf automatisch hiervoor gesubsidieerd te worden.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)

Vraag nr. 75
van 9 april 1981
van de heer A. VANDENABEELE

Nationaal Werk voor Kinderwelzijn — Werkingskosten

Het KB van 13 januari 1981 voorziet in de Gemeenschapsbijdrage voor 1980 in de werkingskosten van de door het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn beheerde of erkende kinderopvangcentra en de toelagen voor vakantiecentra, dagkuren, moedertehuizen en kinderdag- en nachtverblijven.

Het zou me interesseren te vernemen hoeveel de werkelijke kosten zijn per dag en per kind in voornoemde instellingen.

Tevens vernam ik graag of voormelde gemeenschapsbijdrage de enige tussenkomst is van overheidswege in de werkingskosten van deze instellingen.

Vraag nr. 77
van 24 april 1981
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Fonds 81 — Financiële bijdragen van gehandicapten

Het ministerieel besluit van 28 december 1978 voorziet een verhoogde financiële bijdrage voor de gehandicapten in de plaatsingskosten in tehuizen en in gastgezinnen.

Er is tevens voorzien dat de bewoner of gast een deel van zijn inkomen als zakgeld kan behouden. Tehuizen, plaatsingsdiensten en de administratie van het fonds 81 zijn het blijkbaar niet steeds eens over welke inkomsten worden in rekening genomen bij de berekening van de financiële bijdrage en het zakgeld.

Kan de geachte Staatssecretaris mij precies mededelen wat aangezien wordt als inkomsten van de minder-valide.